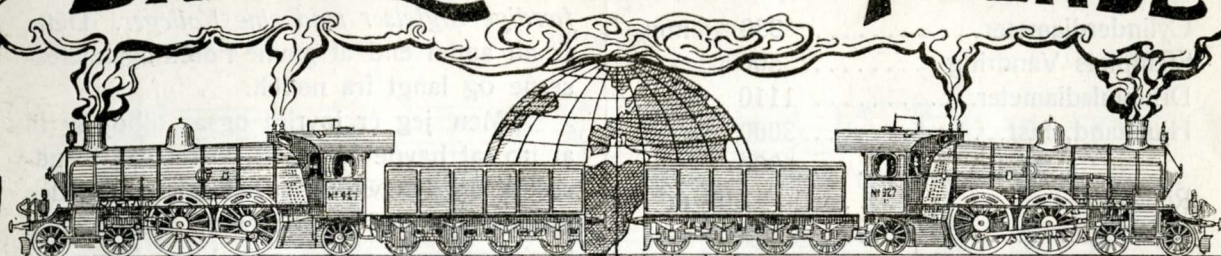

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ENIGHED

KUNDSKAB

HJÆLP

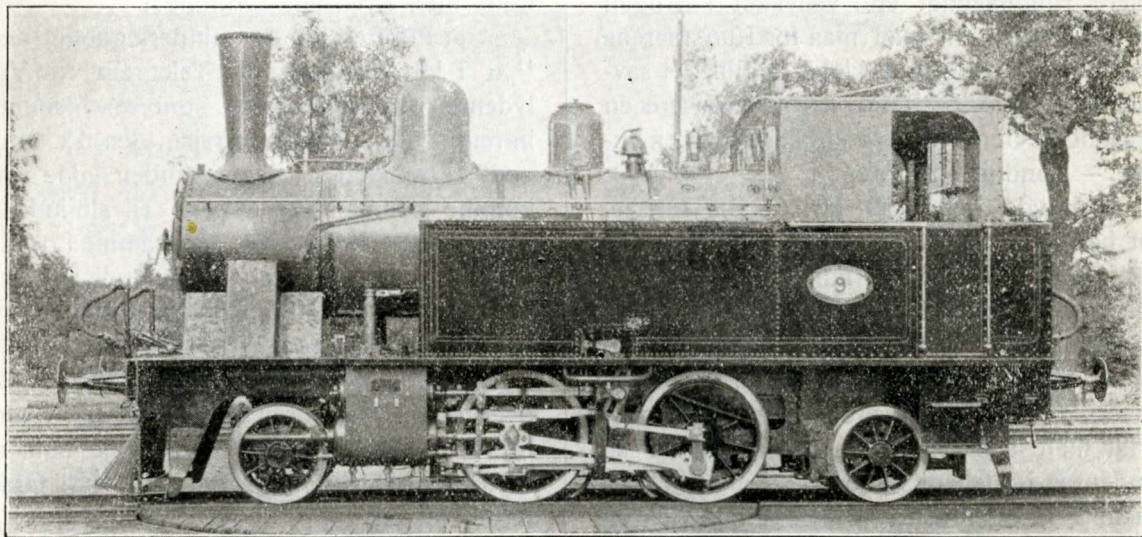
ORGAN FOR DANSK LOKOMOTIVFØRER OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING
OG „DANSKE PRIVATBANERS LOKOMOTIVFØRER- OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING“
(DANSK LOKOMOTIVMANDS-FORBUND)

Nr. 24.

21. December 1911.

11. Aarg.

2-B. 2 Tanklokomotiv med Schmidts Overheder til Hads-Ning Herreders Jernbane.

Fra Nydquist & Holms Lokomotivfabrik i Trollhättan er i Efteraaret leveret to Lokomotiver til Ruten Aarhus—Odder.

Lokomotivet skal kunne fremføre Tog af 200 Tons Bruttovægt, inkl. Lokomotivet, paa Stigninger af 1:80 med 20 km Hastighed.

Lokomotivet er forsynet med Adamsons Bogie fortil og fast Løbeaksel bagtil,

Vacuum og Vægtstangsbremse, Greshams Injektorer, Friedmanns Oliepresse, Dampklokke og Hastighedsmaaler.

Ved Prøvningen i Trollhättan af det første Lokomotiv, hvor saavel Embedsmænd fra Hads-Ning som fra Statsbanerne var til Stede, udtalte disse deres øjensynlige Tilfredshed med det præsterede Arbejde.

Lokomotivets Hoveddimensioner er følgende:

Cylinderdiameter.....	330	mm
Stemplets Vandring.....	500	—
Drivhjulsdiameter.....	1110	—
Hjulstand, fast.....	3000	—
— total.....	5000	—
Ristearreal.....	1,09	m ²
Hedeflade.....	50,60	—
Overhedningsflade.....	12,50	—
Vægt i tjenstf. Stand.....	34,30	tons
Adhæsionsvægt.....	19,00	—
Vandforraad.....	4,00	m ³
Kulforraad.....	1	tons

Et Gensvar.

Det maa siges til Ære for Hr. C. E. Beich i Viborg, at han i sit fremstillede Billede af sine Kolleger i Aat har været mere rundhaandet end vellykket i Brugen af sin Sværte, thi man maa for Kunstnerens egen Skyld oprigtig beklage, at Billedet savner den vigtigste Betingelse for at være en paalidelig Gengivelse af Virkeligheden, nemlig — Sandhedens Præg.

Havde det været Hr. C. B.s Ønske, at hans Sværtes Kvalitet til Eks. for senere Tilfældes Skyld skulde kunne opnaa Prædikatet *up to date*, burde han ikke have undslaaet sig for at vise os Billedets Bagside, saaledes at man blev i Stand til at dømme om, hvorvidt Farven har været ægte eller skidden. Har man som vi haft Lejlighed til at se indenfor i Atelierets Kroge, da mærker man nemlig paa Atmosfæren, at der benyttes en ualmindelig daarlig og ildelugtende Vare.

Det er selvfølgelig glædeligt at se Foreningsinteresser blomstre, og berettiget er ogsaa Kritik, d. v. s. naar den stemmer med Sandheden; men nærmest et Galimathias-Værk bliver det, naar Hr. C. B. — som Tilfældet har været — efter i Forvejen at være gjort bekendt med, hvorhen hans Kritik — saafremt han fandt en saadan nødvendig — rettelig burde adresseres, ikke

desto mindre og antagelig som en Flævnakt mod bedre Vidende fremsætter bevislig usandfærdige Sigtelser mod sine Kolleger. Dette er alt andet end at gavne Foreningsinteresserne og langt fra nobelt.

Men jeg er iøvrigt ogsaa tilbøjelig til at tro, at havde Hr. C. B. været saa forudseende med Selvkritik at betragte sit Billedes Bagside, inden han afleverede det, da vilde han ligesom os heroppe have bemærket nogle mærkelige Afskygninger paa dette. Han vilde saaledes have observeret:

at netop den Viborg-Kollega, der ifølge sin Tur skulde have kørt Ballasttoget, saafremt da Struer-Personalet ikke var bleven udtaget, var glad for, at Aat-Førerne skulde udføre Arbejdet, fordi han, som han udtalte, havde *Misundere nok i Viborg, og endnu værre vilde det blive, hvis han skulde køre!!*

at den Fører, som bragte Ballastmaskinen fra Vg til Aat, oplyste, at han ingen Fridag havde haft i 14 Dage; dog naturligvis var han ligesom Hr. C. B. ogsaa utilfreds med Kredens Ordning!!

at Føreren fra Aat (undertegnede) den 11/11 i Hb modtager et Telegram fra Vg, lydende paa, at Lokfrb., som var hjemmehørende der, skulde afrejse den 12. efter endt Udvaskning, og en anden vilde ankomme samme Dags Aften. Til almindelig Overraskelse ankommer den samme Lokfrb. igen; thi som ventet var »en lignende Sværte« som den af Hr. C. B. anvendte bleven brugt, men kasseredes ved hans Hjemkomst!!

Yderligere Kommentar hertil er vist overflødig. Man forstaaer tilstrækkelig, hvorfor vi her betragter Hr. C. B.s Atelier som et Sted, hvor Sværten i usædvanlig høj Grad lugter af —?

Herm. Ohlsen.

Ved en Fejltagelse er der under Artiklen »Gratifikationssystemet« i Nr. 23 kommet til at staa C. E. Buch, Vg, i Stedet for C. E. Beich, Vg.

Lokomotivføreren.

L. H. Larsen.

Piano

1. Der bru-ser et Tog ud i Nat-ten, med ti Mi-les Fart gaar det

frem, om - bord har det Menne-ske-skat-ten, der rej-ser fra Hjem til Hjem.

*Der bruser et Tog ud i Natten;
med tolv Miles Fart gaar det frem.
Ombord har det Menneskeskatten,
der rejser fra Hjem til Hjem.*

*Og alle sig sætter til Rette
og haaber at faa en Lur
for ikke at blive for trætte
under natlig Køretur.*

*Men henne, hvor Dampen den syder
og Stemplerne slaar sine Slag,
der staar HAN, hvem Kræfterne lyder;
der staar han ved Nat og Dag.*

*Med sit sikre vagtsomme Øje
han skuer ad Linjen ud;
hvert et Punkt han kender saa nøje;
Signalerne bringer ham Bud.*

*Og Stormen den rusker og flånser,
og Regnen pisker fra Sky;
men Føreren ikke det ænser;
han styrer fra By til By.*

*Han maa vaage, mens Skaren hviler;
han døjer Hede og Frost.
Mens i Mulmet Damphesten iler,
staar han støt paa udsat Post.*

*Fra den ej en Tomme han viger;
hans Ansvar er ham bevidst.
Mens mod Maalet fremad han higer,
hver Nerve er spændt for vist.*

*Naar fluks ud i Natten Du kører,
da mindes en Gang DEN TRO,
der saa vagtsomt vaager og fører,
mens DU Dig sætter til Ro.*

A. M. Greve.

D. L. & L. F.

Lokf. P. Iversen, Aarhus H.

Efter et langt smertefuldt Sygeleje er et af vore Medlemmer Lokf. *P. Iversen*, Aarhus H., afgaaet ved Døden den 6te ds.

Afdøde, der var født $^{25}/_{12}$ 1873, kom i Lære hos Faderen, der var Smed, og arbejdede der til sin Indkaldelse som Soldat. Den $^{31}/_{7}$ 1895 blev Iversen antaget paa Centralværkstedet i Kjøbenhavn, ansattes $^{1}/_{4}$ 1896 som Lokfb. i Aarhus, hvorfra han $^{1}/_{6}$ 1899 blev forflyttet til Kjøbenhavn og derfra $^{1}/_{4}$ 1900 til Nyborg. Ved Forfremmelse til Lokf. blev Iversen stationeret i Aalestrup. De sidste $3\frac{1}{2}$ Aar har afdøde forrettet Tjeneste paa Aarhus H.

Ved Iversens Død er et af de Mennesker gaaet bort, som Samfundet ikke har for mange af, idet hans retskafne Livsvandel i Privatlivet i Forbindelse med Pligttroskab mod den Etat, han tjente, gjorde ham agtet og afholdt af alle, han kom i Berøring med.

Han efterlader sig Enke og fire ukonfirmerede Børn.

Ære være hans Minde!

* * *

D. L. & L. F.s Hovedkasserer Lokf. O. Larsen er fra 1ste December konstitueret som Værkmester ved Centralmagasinet i Kjøbenhavn.

* * *

Tak!

Jeg bringer herved D. L. & L. F.s Struer Afdeling min hjerteligste Tak for den Ære, som blev vist mig ved min Udtrædelse af Tjenesten, og særlig Tak for det smukke Æresbrev og Diplom, som blev mig overrakt, hvilket altid vil være mig en kær Erindring. Og ønsker jeg D. L. & L. F. en lys og lykkelig Fremtid.

Struer, den 7.—12.—11.

Pens. Lokf. *A. Andersen*.

* * *

Taksigelse.

For den Hjælp, Medlemmer af Aarhus Afdeling har ydet mig under min Mands Sygehusophold, bringes herved min hjerteligste Tak.

Aarhus, den 6.—12.—11.

Andrea Iversen.

En Lokomotivførers Oplevelser i Tyrkiet.

En virkelig Tildragelse.

Oversat fra Tysk ved H. O.

Paa en af mine Tjenstrejer, der udførtes med et tomtløbende Lokomotiv som Følge af, at der daglig kun afsendtes eet Tog i hver Retning over Strækningen, nærmede vi os en Dag op mod Julen den lille tyrkiske By Ismed beliggende ved Havbugten af samme Navn. Den ledsagende Værkmester ytrede her, at jeg sikkert endnu

samme Dag vilde komme til at lære en mærkelig Mand, en tidligere Lokomotivfører paa den orientalske Jernbane, for Tiden Depotchef i Ismed, at kende.

Ved Ankomsten til Ismed modtoges vi ogsaa af en ældre Herre, der præsenterede sig for os som »Depotchef Freudiger«. Efter at Revisionen, som var Hensigten med Tjenstrejsen, havde fundet Sted, blev vi af vor tyske Landsmand, hvorefter der forresten kun findes faa i det asiatiske Tyrki, indbudte til at spise til Aften i hans Tjenstbolig. Hvem, der en Gang har haft Lejlighed til at indtage sine Maaltider i tyrkiske Byer hos armeniske eller græske Gæstgivere, vil lettere kunne forstaa den Glæde, hvormed vi modtog hans hjertelige Indbydelse.

I Boligen blev vi hilst velkommen af Fru Freudiger og en gift Datter. Da vi havde været paa Rejse hele Dagen, blev der naturligvis fra vor Side vist det anrettede Maaltid al Ære, og jeg tror endnu i Dag, at Damerne har været tilfredse med vor velsignede Appetit.

Ved et Glas af vor Værts selvlagrede Vin kom Samtalen hurtig i Gang, hvorunder denne blev mere meddelsom og fortalte mange forskellige og interessante Oplevelser fra sit paa Afvekslinger rige Liv. Paa mit henkastede Spørgsmaal, hvad den Røverhøvding, som Direktør Gwinner lejlighedsvis paa det anatoliske Jernbaneselskabs Generalforsamling havde omtalt for Aktionærerne, nu foretog sig, idet han jo levede i Nærheden af ham, svarede han med en medlidende Latter, at denne næppe fortjente saa stor en Ære, som laa i en Omtale; thi da var hans Røverhøvding Quastas fra det evropæiske Tyrki af et helt andet Folkeslag. Hans Sammentræf med den Gang saa frygtede Quastas laa nu omtrent 20 Aar tilbage, og saafremt jeg vilde skænke ham Gehør, vilde han efter sine Optegnelser fortælle den Tildragelse, som i sin Tid fremkaldte saa stor Opsigt og Bevægelse.

Efter at jeg beredvillig havde givet min Tilslutning hertil, hentede han en Pakke gulnede Blade fra sit Skrivebord, og tog samtidig en Blyantstegning, som gengav

hans Ankomst hos Roverne med Losepen-gene, lagde begge Dele foran sig paa Bordet, og efter at have stoppet og tændt den korte Pibe og fyldt vore Glas paa frisk, begyndte han at fortælle:

Det var den 31. Maj 1891, da jeg heni-mod Aften belavede mig paa at forlade mit Hjem og tiltræde min Tjeneste. Jeg kørte den Gang Kontinentaltoget fra Konstantinopel til Adrianopel. Som sædvanlig tog jeg Afsked med alle mine Paarørende; thi som De selv ved, kan der jo passere alt mulig paa en saadan Tur, og aldrig ved man, om man slipper levende eller velbeholden tilbage til Hjemmet igen. Min her foran Dem siddende Datter raabte endnu som den sidste et »Adjø Papa« til mig.

Efter at vi, d. v. s. min Fyrbøder og jeg, havde klargjort Lokomotivet i Remissen, kørte vi op til Toget, som den Gang afgik Kl. 8¹⁵ fra Konstantinopel.

Da Strækningen jo er Dem nogenlunde bekendt, har jeg set bort fra en nærmere Beskrivelse af denne, dog maa jeg bemærke, at der paa daværende Tidspunkt ikke fandtes Forstæder eller Nærtrafik, og jeg hengav mig derfor til Nydelsen af min Pibe. Vi havde allerede passeret Stationen Tischalja og nærmede os Stationen Smekli, der er 116 km fra Konstantinopel, da Lokomotivet pludselig giver et Sæt, som lod formode, at der maatte være en eller anden Genstand paa Sporet. I samme Øjeblik lukkede jeg Regulatoren og aabnede for Hardybremsen. Jeg hørte nu en Raslen og Knagen, og Toget bragtes til Standsning, efter at Lokomotivet havde boret sig ned i Jorden og næsten havde kastet sig om paa Siden. Jeg befølte mig fra alle Sider og konstaterede, at mit Legeme endnu var helt og intet fejlede. Da min Fyrbøder paa min Forespørgsel erklærede ikke at være saaret, entrede jeg ned af det afsporede Lokomotivs højre Side. Næppe havde jeg sat Foden paa fast Jord, førend der knaldede flere Skud gennem Natten, og tilhøjre og venstre peb Kuglerne forbi mit Hoved. En saadan Modtagelse var selvfølgelig ikke behagelig, og jeg sprang øjeblikkelig ind paa den mig

nærmeststaaende Skytte, der netop var i Begreb med at lade sit Gevær igen, tog ham i Overarmen og spurgte ham paa Tyrkisk, hvad der egentlig var ivejen. Manden med det sorte Skæg og den sorte Hue, der i Øjeblikket forekom mig som en græsk Gejstlig, gav nu sin Sidemand Ordre til at holde mig fast. »Hvem er Du?« spurgte den sorte. »Lokomotivføreren!« — svarede jeg. »Vis mig Togføreren«, befalede den sorte videre. Jeg førte derpaa min skumle Ledsager langs med Toget paa højre Side hovedsagelig for at se, hvilken Skade Afsporingen havde fremkaldt. Ankommen til Enden af Toget, tog den sorte, der, som det senere viste sig, var Røverhøvdingen Quastas i højstegen Person, mig atter i Armen og sagde: »Ved Gud, dersom du ikke straks viser mig Togføreren, saa skærer jeg Hovedet af dig!« Som Følge af dette mindre fristende Tilbud skyndte jeg mig at føre min højst paa-trængende og nærgaaende Ledsager tilbage langs Togets venstre Side. Da aabnede sig i dettes Midte en Dør i Sovevognen, og en Herre, som ønskede at vide, hvad der var i Vejen, traadte frem. Quastas lagde sit Gevær an for at skyde ind i Vognen, da jeg endnu rettidig fik grebet ham i Armen, og med Bemærkningen om, at han ikke burde skyde paa værgeløse Folk, men nøjes med deres Værdisager, fik jeg ham til at afstaa fra sit Forsæt.

Denne Begivenhed bragte særlig Damerne, der nu henfaldt i Graad og Fortvivelse, aldeles ud af Fatningen. Endelig traf vi efter en lang Søgen Togføreren, der i sin Angst havde bortkastet Frakke og Tjensthue, og nu stod sitrende for os i Skjorteærmer.

Quastas havde ved den planlagte Plyndring tiltænkt Togføreren og mig Rollen som ledsagende Røvere. Jeg for min Part afslog paa det bestemteste denne Æresbevisning og forestillede ham, at jeg ubetinget maatte tilbage til mit Lokomotiv for at tilse Fyret og Vandet, da en Eksplosion ellers let kunde opstaa, og vi alle maaske derved vilde faa den tvivlsomme Fornøjelse at komme til at flyve omkring i Luften. Dette

maa være forekommet Banditten ret indlysende; thi han sagde straks: »Gaa hen til dit Arbejde«.

Jeg bemærkede ogsaa nu en af Selskabets Overordnede og fik sagt til ham, at han burde forsøge at trække sig baglæns tilbage og bringe Efterretning til den nærmeste Station. Han fulgte ogsaa mit Raad og har bevisligt ogsaa tilkaldt Hjælpetoget, som desværre for os dog ankom for sent.

Med min Fyrbøders Hjælp slukkede jeg nu det temmelig stærke Fyr i Fyrkassen paa Lokomotivet ved at kaste Grus derind, men næppe havde jeg fuldendt dette Arbejde, førend der nede ved Toget faldt et Skud, hvorpaa fulgte en skrækkelig Skrigen og Raaben af Menneskestemmer.

Jeg skyndte mig i Retning af Larmen, og traf en af Røverne, som netop stod i Begreb med igen at fyre ind i en Vognafdeling. Jeg tog ham i Armen, idet jeg bad ham at opgive sit Forsæt, hvilket Raad han ogsaa tog til Følge; dog viste han mig tilbage til Lokomotivet, hvor jeg satte mig paa Lokomotivets Kulbeholdning og vemedig betragtede den Maskine, der allerede i en lang Aarrække sammen med mig havde befaret Strækningen Konstantinopel—Adrianopel og nu havde faaet en saa sørgelig Ende.

Hensunken i disse mørke Betragtninger forløb den næste halve Time, indtil jeg pludselig hørte mit Navn nævne og gik efter Lydens Retning, hvor jeg i Banevogterhuset traf fire Røvere i Underhandling med syv Rejsende.

De Rejsende forespurgte i det tyske Sprog efter Banditternes Fordringer, hvorved Togføreren fungerede som Tolk. Anføreren forlangte »Para*«. De Rejsende tilbød derpaa deres fyldte Portemonais, hvilket Quastas dog afslog, idet han bemærkede, at det var meget for lidt. Paa Togføreren's Forespørgsel, hvormeget han da forlangte, opgav han Summen til 200,000 Francs. Da Togføreren ikke var det tyske

* Penge.

Sprog mægtig, maatte jeg nu fungere som Tolk og erholdt af de Rejsende den Op-gave overfor d'Hrr. Banditter at udtale deres dybeste Beklagelse af, at de alle til-sammen vel næppe var i Stand til at frem-skaffe denne Sum. Derpaa fulgte en regu-lær Tilfangetagelse med den Bemærkning, at ifald Summen ikke blev tilvejebragt, vilde Gidslerne blive et Hoved kortere.

Da Røverne nu gjorde Anstalter til at bortføre deres Fanger og ligeledes bærede mig med Tilfangetagelse som »Tolk«, gjorde jeg opmærksom paa, at der dog idetmindste burde opsættes noget skriftlig, som kunde tilstilles de tyrkiske Myndigheder, saa disse kunde faa Kendskab til de opstillede For-dringer.

En af Herrerne, en Hr. G., affattede herpaa et Aktstykke, som indeholdt Navnene og Stilling paa samtlige Gidsler, og en Anmodning om at effektuere Røvernes Fordringer.

Overbringelsen af dette Budskab til det betræffende Sted udførtes af Togføreren, som gennem denne Mission derved slap udenfor Røvernes Rækkevidde.

Efter at vi nu, d. v. s. de syv Rejsende og jeg, havde fjernet os et langt Stykke fra Toget, kom jeg pludselig til at tænke paa min Pibe, som jeg havde glemt paa Lokomotivet, samt de tilbageværende Rester af min Proviant. Paa min Opfor-dring om at lade dette hente til mig, vilde Quastas først ikke indlade sig, men sendte dog efter nogen Overvejelse en af sine Kammerater tilbage til Lokomotivet, og denne medbragte ved Tilbagekomsten yderligere en Pels. Derefter gik det i temmelig stærkt Tempo fremad over Hedelandskabet i omtrent en Time, først da tilbød man os en kort Rast, hvori mine Ledsagere, der nu havde en glimrende Appetit, tog til Takke med de fra Lokomotivet hentede Madrester med tilhørende Vin.

En af de Rejsende, en Hr. K., bad mig meddele Røverne, at han var syg og ikke kunde gaa videre. Jeg overbragte naturligtvis dette Ønske for Røverne, men Quastas mente hertil, at naar den Herre ikke

kunde gaa længere, skar man ganske simpelt Halsen over paa ham. Disse mindre lokkende Udsigter for Hr. K. bevægede denne til saa vidt som mulig at udholde de Krav, som stilledes til hans Person. Da han klagede over Kulde, trak jeg min Pels, der ved Brugen havde mistet den største Del af sin hvide Farve og overalt forraadte sin Herre, af og hjalp ham den paa. Denne Samaritertjeneste havde senere nogle Ubehageligheder til Følge, idet nævnte Herre beklagede sig over, at hans hvide Kravetøj og Linned var bleven aldeles sort af Pelsen.

Da det gennem de afgivne Fløjtesig-naler bemærkedes, at Hjælpemaskinen nærmede sig, befalede Quastas at bryde op og marchere videre, hvilket som Følge af Hr. K. og en Hr. J.s Udygtighed kun foregik meget langsomt. Da den nye Dag begyndte at gry i Øst, gjordes igen Holdt, og Quastas benyttede her Lejligheden til at give mig Oplysning om de to Herrer's Skæbne, idet han sagde, at hans Hensigt var at gøre disse to Herrer et Hoved kortere.

Jeg imødegik ham: »Hvorfor vil Du behandle disse to saaledes; thi disse to Men-nesker er netop dem, som først og frem-mest er i Stand til at forskaffe Dig den fordrede Pengesum?«

Da spurgte Quastas: »Hvem garanterer mig derfor?« hvortil jeg uden Betænkning svarede: »Mit Hoved!«

Jeg oversatte nu denne Samtale for mine Lidelsesfæller og anmodede derefter Hr. J. om at benytte sine Forbindelser i Konstantinopel for derigennem muligvis at paa-skynde vor Frigivelse.

Nu opsattes igen et Dokument, som indeholdt Navnene paa de øvrige Fanger, d'Hrr. K., M. og F., foruden Røvernes For-dringer saavel som den Betingelse, at enhver Forfølgelse af Røverne maatte undla-des, da i modsat Fald de tilbageværende Gidsler vilde blive dræbte. Derpaa blev de to Herrer frigivne og Quastas og jeg ledsagede dem op paa en Høj, for at de derfra kunde orientere sig og finde den rigtige Retning. Efter denne Forretnings Afslutning gik det atter videre i et temmeligt raskt

Tempo henover ufremkommelige Veje indtil Kl. 10 om Formiddagen. Her fortæredes sammen med mine Lidelsesfæller den sidste Rest af min Proviant. Da »Hædersmændenes« Smaapenge efter al Sandsynlighed ogsaa samtidig maa have været opbrugte, idet Anføreren for Æresvagten ønskede at vide, om vi ikke i Øjeblikket var pr. Kasse, havde mine Medfanger her Lejlighed til at overgive Banditterne hele deres kontante Guldbeholdning; thi Sølv og Papir forsmaaedes. Da jeg rakte Quastas mit Ur og en hel »Medschid« (3,70 Mk.) sagde han: »Hvis jeg vil, maa Dit Jernbaneselskab give 5000 Ltg«. Jeg bemærkede hertil, at dette næppe vilde give 2 Ltg. for mig og langt mindre den forlangte Sum. Vi marscherede derefter til Kl. 4 om Eftermiddagen og efter et kort Pust atter til Kl. 11 om Aftenen, da Røverne ved Hjælp af deres Kapper og nogle stjaalne Melsække beredte os et Leje.

Kl. 10 den næste Dags Formiddag brød vi atter op og naaede henimod Middag en med Træer bevokset Dal, hvorigenem der løb en Bæk med klart Vand. Her kunde vi for første Gang stille vor Tørst med rent Vand; thi Dagen i Forvejen havde vi kun haft Mosevand at drikke, som blev siet gennem et Lommetørklæde. Med korte Ophold gik vi nu videre til Kl. 2 om Natten og holdt derefter et 2 Timers Hvil, i hvilket et livligt Hundeglam uafbrudt holdt os vaagne. Vandringen fortsattes derpaa til henimod 7 om Morgen, da vi landede paa en med et tæt Buskads omgivet Bjergslette. Da vi Dagen iforvejen havde maattet lide meget af de stærke Tordenbyger, var vort første Arbejde at faa tørret vore Klæder, saa meget mere som Quastas gav Befaling til, at vi skulde tilbringe hele Dagen her.

Quastas sendte herfra to af sine Kamerater til den nærmestliggende Landsby for at købe noget Brød og Levnedsmidler til os. Vi forblev indtil Solnedgang paa denne Rastplads, og marscherede saa henimod Kl. 9 om Aftenen videre. Ankommen til en Skoveng udstødte Quastas et Signal,

som var en skuffende Efterligning af en Hornugles Skrig, hvorefter de to Røvere nærmede sig os, hver bærende et slagtet Lam. Marschen blev nu fortsat, indtil der gjordes Holdt i en temmelig dyb Dalslugt. Her stegtes Lammene paa et Spid og ligeledes paa korte Træpinde Leverne. Under Lammenes Stegning havde en af Røverne gravet et Hul i Jorden og nedsænket et Stykke hvidt (??) Voksdug. I denne kunstig fremstillede Skaal hældte han nu Mel og Vand og tilberedte en Brøddej, som senere bagtes i Fyret. Vi erholdt saa vor Ration Lever, tilligemed Brød, hvilket som Følge af den udstaaede Sultekur smagte fortræffeligt. Lammekødet blev indpakket og opbevaret til næste Dag.

Klokken var imidlertid bleven 4 om Morgen, og vi maatte fortsætte vor Marsch, indtil vi igen naaede en i et Bjerglandskab beliggende Skoveng. Her tilbragte vi den 4de Juni, og fra Kl. 8 Fm. til 2 om Eftermiddagen vekslede stadig Solskin med Tordenbyger, saaledes, at vi var aldeles gennemblødt indtil Skindet. At dette ikke forbedrede vor triste Stemning, er let at forstaa, naar da alle Spekulationer med Hensyn til vor Redning var forgæves. Jeg indlød mig nu i Forhandling med Quastas og søgte at gøre ham det begribeligt, at der ogsaa fra vor Side maatte gøres noget for vor Udløsning, samt foreslog ham at lade mig gaa for at hente Løsepengene, men han svarede kort og godt: »Naar du gaar, vender du aldrig tilbage«.

Jeg gjorde ham derefter opmærksom paa, at det vilde være en simpel Handling af mig at lade mine Lidelsesfæller i Stikken. Herpaa spurgte Briganten, om mine Medfanger var bekendt med dette Forslag, saafremt jeg gik. Jeg søgte nu disses Samtykke, hvilket beredvilligt blev givet.

Quastas tog nu til Beskyttelse mod Regnen en Kappe om sig og skrev et fire Sider langt Brev, som jeg skulde give Stationsforstanderen i Baba-Eski. Ligeledes udfærdigede mine Lidelsesfæller en Beretning til det tyske Gesandtskab med Bøn om Udløsning.

Imidlertid var Klokken nu bleven 4 om Eftermiddagen, hvorfor vi, dog vel nærmest som Følge af vor fortrøstningsfulde Stemning, nød vort Eftermiddagsmaaltid med en mærkværdig stigende Appetit. Efter endt Maaltid marscherede vi til Kl. 11 om Aftenen, til hvilken Tid vi havde naaet en Plads, der efter Quastas Opgivelse skulde ligge i Nærheden af den af mig den næste Morgen benyttede Vej.

Røverne beredte os her af Løv et Natteleje, da det ikke var muligt at lægge sig paa den gennemvaade og opløste Jordbund. Af Quastas erholdt jeg saa Instrukser og Forholdsregler for min Marsch den næste Dag og yderligere fik jeg Ordre til at købe 6 Revolvere samt Patroner, 7 Flonelskjorter, 3 Oque Tobak, Cigaretpapir, 3 Lommeknive og 12 tyrkiske Cigaretspidser, hvilke Genstande ogsaa senere ved Hjælp af det østrigske Konsulats Velvillighed i Kirkliissa fuldtallig blev besørget.

Den næste Morgen ledsagedes jeg af hele den fuldtallige Ekspedition hen til den for mig bestemte Vej, hvor Quastas trykkede mig 70 Mark tysk Guld i Haanden og gav mig Anvisning paa at følge den Vej, da jeg saa i Løbet af 2 Timer vilde kunne naa Georgenklöj. Herfra skulde jeg saa følgende Telegraflinien gaa til Visa og herfra forsøge at naa Kirkliissa ved Hjælp af Hest eller Vogn. Men saafremt jeg ikke til senest Mandag Middag var vendt tilbage, vilde de tilbageblevne Gidsler miste Hovedet.

Støttende mig til den frisk afskaarne Stok skred jeg efter en kort Afsked i Morgenstunden flot afsted og naaede Kl. 8 Visa, en lille By i Midten af herlige Vinhaver. Den første Indbygger, som jeg mødte, spurgte jeg, hvor Kaimakam (Sognefogden) boede, og blev ogsaa straks ført hen til ham, efter at jeg havde meddelt Manden min Mission. Kaimakam, en yderst elskværdig Herre, tilbød straks, saasnt han hørte, hvem jeg var, personlig at føre mig til Kirkliissa, da Løsepengene allerede laa der. Ved denne Meddelelse faldt der mig oprigtig en Sten fra Hjærtet. Efter at have taget godt til mig af det anrettede Maaltid, gik

det pr. Vogn under Ledsagelse af 2 Gendarmere til Kirkliissa. I Forvejen havde Telegrafien i alle Retninger bragt Meddelelse om min Ankomst.

Kort før Kl. 8 om Aftenen erholdt jeg af et Sendebud, der var gaaet mig i Møde, en Skrivelse, som ligger her foran Dem. Denne lyder:

Kirkliissa, Fredag d. 5. Juni.

Hr. Freudiger.

Jeg anmoder Dem om straks efter Ankomsten her at gaa op til Hr. M. i det østrigske Konsulat og ikke i Forvejen henvende Dem til de tyrkiske Myndigheder.

Efter det kejserlige tyske Gesandtskabs Ordre.

von C.

Dette Budskab beredte mig en virkelig Glæde; men til Trods for, at jeg udtrykkelig gjorde Kaimakammen opmærksom paa Indholdet af denne Skrivelse, bragte denne mig desuagtet hen til Retsherrene i Kirkliissa, men hvor jeg dog straks efter traf Hr. von C., som med Ledsagelse af det østrigske Konsulats Dragoman indfandt sig og førte mig til deres Hotel, hvor jeg afgav en udførlig Beretning, hvorpaa Hr. von C. gav den fangne Hr. G.s Hustru Meddelelse om dennes Befindende.

Til det tyske Gesandtskab saavel som til Direktionen for den orientalske Bane afsendtes ligeledes Depecher, saaledes at ogsaa min egen Familie beroligedes. Paa samme Tid traadte nu ogsaa Hr. J. ind i Værelset og hilste med stor Glæde paa mig; derefter satte vi os til et fælles Aftensbord, som smagte mig udmærket.

Takket være min Værts venlige Hensyn laa jeg kort Tid efter i en dyb og rolig Søvn i en god Seng, hvad jeg under disse Forhold rigtig forstod at vurdere. Den næste Morgen ombyttede jeg mine defekte Klæder med nye og besørgede samtidig de mig af Røverne paalagte Indkøb. Efter at jeg derpaa havde restaureret mig, begyndte jeg at ruste mig til min sværeste Opgave.

Efter Quastas udstedte Ordre maatte jeg kun medtage 4 ubevæbnede Ledsagere,

og selv skulde jeg ride paa en hvid Hest, medens jeg om min Hovedbedækning maatte bære et hvidt Klæde. Efter at de 200000 Francs var fordelte paa mine Ledsageres Heste, pakkede jeg paa min Proviant for Rejsen, dog navnlig til de stakkels Fanger. Nu havde jeg alt, Penge, Vaaben, Proviant og en Skrivelse fra de øverste tyrkiske Myn-digheder, efter hvilken Gendarmeriet overalt havde at efterkomme mine Anmodninger om Hjælp. I Virkeligheden var jeg dog prisgivet Skæbnen og Forsynet, som jeg kan takke for det gode Udfald af min Mis-sion. Kl. 9¹/₂ om Aftenen naaede vi lykkeligt en tyrkisk »Fan«, d. v. s. Gæstgiver-gaard, efter at jeg i Forvejen havde aver-teret Gendarmeriet og forlangt 2 Dobbelt-poster med ladte Geværer opstillede foran vort fælles Soveværelse.

Kl. 3 den næste Morgen førtes vore vellejede Heste for Døren, og efter at Op-pakningen havde fundet Sted igen, fortsattes Rejsen. Efter 4 Timers Ridt naaede vi en Bjerglandsby, hvor vi havde et kortere Op-hold, red derefter omkring Judikoy og gjorde saa Holdt paa en Mark for der at lade Hestene græsse, efter at disse var bleven befriede for deres Last.

Om Eftermiddagen Kl. 2 satte vi os atter i Bevægelse og naaede ogsaa snart efter Vejen til Midia, hvor en bereden Bonde indhentede os, og som jeg fik til at ride foran os; herfor skænkede jeg ham en Del Cigaretter. Mine Folk forbød jeg paa det strengeste at meddele noget som helst an-gaaende vort Maal, hvorimod jeg meddelte den Fremmede, at jeg var en Rejsende, der gerne vilde lære Balkan at kende og sand-synligvis agtede at indkøbe Træ.

Saaledes red vi ca. 2 Timer i skarpt Trav fremad, da pludselig den Indskydelse kom op i mig, at vi var passeret Stedet for vor Rendezvous. Efter endnu en halv Times Ridt opdagede jeg pludselig paa Vejens højre Side ved Begyndelsen af et noget højere beliggende Løvkrat min gode Bekendt Quastas Skikkelse lynsnart dukke frem af et Buskads og med Bøssepipen stikkende i Vejret som Tegn paa, at vi

skulde holde an. Med mine Ledsagere ridende lidt til højre — den ledsagende Vejviser havde jeg i Forvejen givet Løbe-pas — naaede jeg snart efter det Sted, hvor Quastas stod. Jeg steg af Hesten og blev af Røverhøvdingen modtaget med et varmt Haandtryk, hvorefter vi førtes ind i Tyk-ningen. Paa begge Sider med en Afstand af 30 Meter saa jeg 2 af Mr. Quastas Garde dukke frem, og efter 10 Min. Forløb naaede vi en Lysning, i hvis Baggrund jeg saa mine to fangne Venner.

Disse Gensynets Øjeblikke vil stedse staa uforglemmelige for mig. De sprang op for straks efter igen at falde paa deres Knæ. Var det Sindsbevægelse, eller var det Bevidstheden om den tilstundende Be-frielse, som fik dem til at folde Hænderne?

Os kan det være ligeegyldigt, hos mig snørede Struben sig sammen, og endnu den Dag idag kommer Taarerne mig i Øjnene, naar jeg tænker tilbage paa disse Øjeblikke. (Faktisk fik ogsaa vor gode Vært Taarer i Øjnene, og efter at have styrket sig ved en Slurk Vin, saavel som han paa ny havde fyldt og tændt den udbrændte Pipe, fort-satte han sin afbrudte Fortælling).

D'Hrr. G., K. og M. omringede mig grædende og takkede mig paa den mest rørende og hjertelige Maade, saa selv Rø-verne paavirkedes og stumme stod og be-tragtede denne Scene.

Derefter trakterede jeg mine Lidelses-fæller af det medbragte Forraad og uddelte samtidig det til Røverne indkøbte, hvilken Handling fremkaldte Forundring blandt de uhyggelige Svende, og jeg er overbevist om, at dersom mine Rejsfæller ikke havde haft saa travlt med at paaskynde Afmarschen, som Tilfældet var, vilde Indflydelsen af den Cognac, jeg havde givet Røverne, eftersom de i længere Tid ikke havde faaet alkoholiske Drikke, næppe været udebleven, og muligvis havde de tilsidst maattet overgive sig i vore Hænder.

Efter at denne almindelige Vederkvæ-gelse havde fundet Sted, kom Turen til Overrækkelsen af de 200000 Francs, og efter at Quastas havde overbevist sig om

Summens Rigtighed, strøg han tilfreds Pengene sammen og lod mig derpaa gennem en af de mig ledsagende Grækere sige, at han egentlig havde haft stor Lyst til endnu at slaa 5000 Ltg. i Løsepenge for mig. Kun som Anerkendelse for min Handlemaade vilde han afstaa derfra. Helst havde jeg ved disse Ord, som han veklede paa Græsk med sin Landsmand, straks slaet denne Skurk ned; men jeg nøjedes med i Vrede at spørge ham, om vi nu kunde gaa, hvortil han svarede: »Vent, lille Ven, i Morgen er der atter en Dag.« Nu viste jeg ham en Skrivelse fra den østrigske Konsul, efter hvilken han var fuldstændig sikker indtil vor Tilbagekomst i Kirkklissa. Dette syntes at gøre den forønskede Virkning; thi efter at han havde overbevist sig om Skrivelsens Ægthed, der var skrevet paa Græsk, sagde han det store og forløsende Ord: »Heidi zit«, d. v. s. gaa hurtigt.

Efter en større Afskedstagen besteg vi vore Heste og overlod de 4 ledsagende Grækere den ene tiloversblevne Hest, hvilken disse afvekslende benyttede, en red, og de tre løb ved Siden af. Jeg skal dog bemærke, at hver af disse 4 Grækere af Quastas fik 5 Ltg. som Belønning for deres udførte Tjeneste for mig.

Fremad gik det nu i Trav, og Kl. 10 om Aftenen naaede vi Sergenköi, hvor de udmattede Fanger her fik det første vederkvægende Maaltid bestaaende af Røræg og Smør. Sogneforstanderen besørgede Meldingen til Kaimakammen i Visa, og vi lagde os derfor til Ro for at sove. Men som Følge af det tilstedeværende Utøj var det os umuligt at lukke et Øje, af hvilken Grund vi tilbragte Natten med at fortælle Anekdoter.

Kl. 5 om Morgenen fortsatte vi atter vor Marsch efter Uesküb. Paa Vejen dertil sluttede en højere Embedsmand under Tobakskontrollen sig til os og tilbød os, da han erfarede vor Skæbne, Ophold i sit Hus i Uesküb, hvilket Tilbud vi ogsaa med Glæde modtog.

Den venlige Modtagelse og Gæstfrihed, som her blev os til Del, forpligter mig endnu i Dag til med Taknemmelighed at

tænke derpaa. Mine Ledsagere var saa trætte og hvilede deres omme Lemmer paa de i Værelserne staaende Divaner for et Øjeblik efter at henfalde i en fast og dyb Søvn. Efter at jeg havde sendt en Gendarm til Kirkklissa for at bestille en Vogn, fulgte ogsaa jeg deres Eksempel. Kl. 1 om Natten vækkedes jeg, idet der ankom denne Skrivelse.

Denne lød:

D'Hrr. G., M., K. og F.!

Jeg er lykkelig over, at De er befriede, og venter Dem her i Nat. Fru G. er underrettet.

Med venligste Hilsener
von C.

Kirkklissa, d. 8. Juni Kl. 9 Aften.

Jeg gik nu hen til Caconda, hvor vore Heste var indsatte, og saa her en højere Regeringsembudsmand med 2 Vogne og 20 Gendarmen samt en Eskadron Kavalleri under en Officers Kommando. Den første beværtede mig med sort Kaffe og Cigaretter og sagde, at vi i Dagbrækningen vilde bryde op.

Efter at vi havde taget Afsked med vor Vært, fulgte Opbruddet i et uhyggeligt imponant Tog, og Kl. 7 om Morgenen naaede vi lykkelig og vel Kirkklissa. Her modtoges vi paa det venligste af Hr. von C. og den østrigske Konsul saavel som af dennes Familie og udrustedes atter menneskeværdigt. Efter 2 Timers Hvile serveredes for os en udsøgt Middag, og Kl. 5 om Eft. gik vi i Selskab med Hr. von C. og under stærkt væbnet Bevogtning fra Kirkklissa. Kl. 5 den næste Morgen ankom vi til Adrianopel og blev her modtaget med største Interesse og oprigtig Glæde. Med det kort derefter til Wien afgaaende Kontinentaltog forlod jeg mine Lidelsesfæller, og det første, som nu skete, var Stationsforstanderens Anmodning til mig om at følge med til hans Kontor for her at afgive en Beretning.

Efter at der endnu i Dagens Løb fra saavel mine Kollegers som Landsmænds Side beredtes mig Ovationer i alle Tonarter,

forlod ogsaa jeg den næste Morgen Adrianopel med Orient-Eksprestoget, som d. 11. Juni Kl. 4 om Eftermiddagen ankom til Konstantinopel, hvor jeg glædesstraalende modtoges af min Hustru og Børn, saavel som jeg ogsaa blev hilst hjertelig velkommen af mine foresatte, som ogsaa havde givet Møde paa Stationen. At jeg maatte afgive en detailleret Beretning til Direktionen, er en Selvfølge. Nogle Dage senere beordredes jeg til at møde hos den tyske Gesandt, hvor jeg blev indbudt til en Diner, ved hvilken denne hævdede sit Glas og paa den tyske Kejsers Vegne rettede en Tak til mig. Ligeledes blev jeg 3 Dage senere tilsagt til Audiens hos Storvesiren.

Nogen Tid efter modtog jeg dette Ur (viser sit Ur) med den tyske Kejsers Navnetræk til Erindring og samtidig som Belønning; ligeledes gav Direktionen mig en Anerkendelse i Form af klingende Mønt. Langt hellere havde jeg dog frataget Quastas de 200000 Francs; men mine græske Ledsagere var nogle Karklude og ikke Mænd.

Ligeledes har jeg her fra mine Lidelsesfæller en Erindringsgave.

Hermed sluttede vor Vært sin Fortælling og viste Billedet, som fremstillede hans Ankomst hos Røverne, og hvor Freudiger stormende modtages af sine Lidelsesfæller, medens nogle af Røverne er beskæftiget ved Optællingen af Guldstykkerne.

Med fyldte Glas stødte vi endnu en Gang sammen til Minde om hin mindeværdige Daad og tog Afsked for at opsøge vor Gæstgivergaard, hvilken vi ogsaa ved Skindet af en Haandlanterne var saa heldige at finde, da Gas- eller blot Petroleumsbelysning i de tyrkiske Smaabyer endnu anses for Luksus. Ej heller for os blev Natten her dog nogen Vederkvægelse; thi til Trods for, at denne Kro var bleven os anbefalet som »ren«, maatte vi anstille en regelret Jagt paa Utøjet for dog til sidst at vige for Overmagten.

H. E.

Ved Gennemlæsningen af ovenstaaende kunde man maaske mene, at der for tyve Aar siden sagtens kunde herske saadanne

retsløse Tilstande i Tyrkiet. At Forholdene ikke har bedret sig, viser Dagspressens Meddelelser om den tyske Ingeniør Richter, der i Sommer holdtes fangen i Ugevis af tyrkiske Røvere, indtil der blev betalt Løsepenge for ham.

Red.

Regnskab

over Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret 1910—11 for

Syge- og Begravelseskassen

for ansatte og til fast Arbejde antagne ved de danske Statsbaner i

Jylland-Fyn.

(Aflagt af Statsbanernes Bogholderkontor).

Indtægt

1. af Interessenter.....	Kr. 166684,38
2. - Statsbanernes Tilskud -	56600,00
3. - Mulkter.....	1463,76
4. ved Salg af fundne Sager -	2034,74
5. af Græsleje og Udleje af Arealer.....	8407,50
6. af Adgangskort.....	453,50
7. - Avertissementsopslag -	0,00
8. Renter.....	2108,76
9. Forskellige og tilfældige Indtægter.....	48,00
	Kr. 237800,64
Aarets Underskud udgør -	6453,34
	Kr. 244253,98

Udgift

1. Udgifter til Medicin....	Kr. 79759,20
2. do. til Sygehuspleje -	55151,85
3. do. i Henhold til Statutternes § 8 (Bandedager, Bade m. v.)....	14519,65
4. Honorar til Læger....	71739,12
5. Begravelseshjælp.....	16164,24
6. Befordringsudgifter....	4228,43
7. Kontorudgifter.....	704,30
8. Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inventar....	171,35
9. Rejsseudgifter.....	972,20
10. Forskellige Udgifter....	843,64
	Kr. 244253,98

Status

Beholdning i Kassen i Aarhus
den 31. Marts 1911..... Kr. 15580,50

Sygekassens Kapital den 31.
Marts 1911..... Kr. 15580,50

Ovenstaaende Regnskab er revideret
af undertegnede og befundet i Overens-
stemmelse med de dertil hørende Bilag.

p. t. Kjøbenhavn, den 12. August 1911.

J. J. Bjerring. N. Christensen.

Regnskabet for den sjælland-falsterske
Sygekasse har vi grundet paa Pladsmangel
maattet udskyde til næste Nr. *Red.*

Personalialia.

Forflyttede er:

¹⁵/₁₁ 11.

Lokomotivfyrbøderne

A. Larsen, Vamdrup, til Esbjerg
L. P. Bramsen, Esbjerg — Vamdrup

¹/₁₂ 11.

Lokomotivførerne

H. Schou
C. Sørensen
H. F. Eriksen
A. V. E. Breuning
L. P. Larsen
R. V. H. Andersen

E. E. A. Pelch
T. V. Hensel
G. A. Bochart
H. C. T. Rugaard
A. C. Kirkensgaard
E. S. J. Aagaard
C. T. Jensen
H. M. Kann
O. H. Thinesen
A. E. Johansen
B. Pedersen
J. C. Pedersen
C. A. C. Andersen
S. B. Jensen
C. F. Andersen

Lokomotivfyrbøderne

A. F. Berentsen
N. C. Henriksen
V. C. Vidstrup
H. H. K. Nielsen
F. C. Schiøtt
K. H. M. Helmer
A. A. N. Barnstein
K. O. Hansen
J. F. Carlquist
P. J. Andersen
J. J. Nielsen
T. Hansen
A. M. K. Valentin
V. V. C. Hested
H. J. V. Hansen
V. O. Hansen
G. A. C. Müller
J. H. Jensen
S. J. Hansen
J. N. C. Borgesen
E. C. J. Christensen
H. Nielsen
V. S. Kaisen
J. M. Junge
P. C. Hansen
J. Rasmussen
N. Nielsen

Alle fra Kjøbenhavn H. 1. til Kjøbenhavn G. 1.

Send os et Brevkort!

Vi anbefaler vore direkte importerede Cigarer fra Holland, Hamburg og Bremen.

I Løbet af 6¹/₂ Aar har vi faaet over 3500 direkte konstante Kunder, og denne Kundekreds vokser fra Maaned til Maaned ved Anbefaling fra Mand til Mand.

Uden særlig gode Kvaliteter var vi ikke naaet til en Omsætning af 4 Millioner Cigarer om Aaret.

Specielt anbefales:

Donna Clara (Holland)..... Kr. 5,00
Cassilda (Dansk)..... - 5,00
Lia (Dansk)..... - 6,00
El Arco (Hamburger)..... - 6,00
Upman I (Holland)..... - 6,30
Epos (Dansk)..... - 8,00

Original..... Kr. 2,60
Universal..... - 3,00
Nr. 14..... - 3,00
El Felix..... - 3,00
Havana Cigarillos..... - 4,20

Portofrit pr. 100 Stk.

Alle store Cigarer Tobakker i stort Udvalg Forlang Prislister.

Tlf. Central 117.

E. Krüger & Co.,
Helgolandsgade 11 St., Kjøbenhavn.

I København er Guldsmed F. MICHEELSEN Sdr. Boulevard 34 billigst.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i Roskilde ønsker at bytte med en Kollega i Randers.

Billet, mrkt. »Roskilde«, modtager Bladets Redaktion.

Bytning.

En Lokomotivfører i Vamdrup ønsker at bytte med en Kollega paa Sjælland — Slagelse, Helsingør, Kallundborg eller København.

Billet modtager Red.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i 5te Kreds (Falster) ønsker at bytte med en Kollega.

Billet modt. Red.

Bytning.

En Lokomotivfyrb. i Struer ønsker at bytte med en Kollega paa Sjælland.

Billet modt. Red.

Vesterbros Pibe- & Paraplyforretning
20 Vesterbrogade 20

→ Paraplyer & Stokke ←

Som **Julegaver** anbefales

Piber, Cigarer & Cigarrør

Alt for Røgere

Ansatte ved Jernbanen 10 Procent Rabat

**CARLSBERG
PILSNER**

VERDENS FINESTE PILSNER

Min Barberforretning

Hj. af Brunsgade og Hallsvej, Aarhus
bringes i Lokomotivpersonalets velvillige Er-
indring.

Ærbødigst

N. Nicolaisen.

Vesterbros største **Handkeforretning.**
Ægte Randers Handsker. — Prima Skindveste.
Jernbanefunktionærer 10 %.

Vesterbrogade 10.

Skotøjs-Forretningen Tektor

anbefaler sig med smukt, solidt
Herre-, Dame- og Børne-Fodtøj
til Nutidens billigste Priser.

Husk **TEKTOR**, Stjernegade 17.
Helsingør.

W. Mentzler & Co. Helgolandsgade 1. Pianoer

Billige Betalingsvilkår.

20 Aars Garanti.

— TELEFON 7068 —

Reparationer udføres.

Brugte tages i Bytte.

Jernbane-
funktionærer!
Ekstra Rabat!

5%

paa Herreklæder,
færdigsyede og efter Maal,

og

≡ Trikotage og Linned. ≡

Direkte til Forbrugerne fra egne Fabriker. Strømper, Sweatter, Underbeklædning i Uld og Bomuld, Linned, Reformbenklæder, Dowlas, Medium, Lagendowlas. — Specialitet: **Børnestrømper, ret & vrang, mindst 33 1/2 pCt. under alm. Pris.**

Besparelse: **Garanteret 25 pCt.**
Tlf. Byen 1732 x. **Trikotage- og Linnedfabriken, Fortunstræde 4, 1.** (Ved Højbroplads).

N. F. Lindblad.

Nansensgade 5.

Kjøbenhavn K.

Har i en Aarrække leveret Uniformer og civilt Arbejde til Embedsmænd ved de danske Statsbaner.

Logi!=====Logi!

Husk Ølhallen

Gothersgade 32, Fredericia.

M. RASMUSSEN

Logi!=====Logi!

Vesterbros Guldsmed

Edm. Bodé

anbefaler smukke Jubilæums- og Festgaver.

Lokomotivfunktionærer 10 % Rabat.

Vesterbrogade 12. Tlf. Vester 2640 x.

STORT

UDVALG

af Spisestue-, Dagligstue-

og Soveværelse-Møbler.

Griffenfeldtsgade 41.

Telefon Nora 338.

Allforarbejdes paa egne Værksteder

Livsforsikringselskabet „DANMARK“.

Medlemmer optages med eller uden Helbredsattest og med **Præmiefritagelse** ved Invaliditet ved Henvendelse til **Overinspektør F. Rasmussen**, Arkonagade 22³, Tlf. Vester 677 — **H. P. Mortensen**, Asger Rygs-gade 4³, Tlf. Vester 1480 y.

Kontor Steenstrups Allé 9², Kbhvn., aabent 11—1, samt St. Pauls Kirkeplads 9², Aarhus, Tlf. 2862, Kontortid 9—3.

10%

paa Hatte, Lintøj,
Undertøj og alle
øvrige Artikler
indrømmes Dem!

Tøjhuset

Vesterbrogade 17
Kjøbenhavn B.

H. J. Hansens

Skræderforretning Tlf. Vester
1574 y

38 Sønder Boulevard 38

anbefaler sig til d'Hrr. Jernbanemænd.

Tandlægerne

Frøken Maria Bøving og Frk. Margrethe Mose

Vesterbrogade 66^a Kbhavn. Telefon Vester 159 y

Konsultationstid: Hverdage Kl. 10 - 4

og Søndage i Reglen Kl. 10 - 12.

Jernbanesygekassens Tandlæger.

Afklippede Frimærker,

Stempelmærker, Privatbanemærker og Velgørenhedsmærker købes til 1 Kr. pr. Pund.
(20 Øre pr. 100 Gram).

Viggo Gundel, Struer.

Dameovertøj

med fuld Garanti for udmærket god Pasning køber
De absolut bedst og billigst.

A. MUNCK, Overstykkemagasin

ISTEDGADE 87 Telf. Vester 283 x

Leverandør til de fleste Jernbanefunktionær. Hustruer.

Køb Vin

hos Chr. Bertelsen, Sønder Boulevard 66.
Detailsalg til en gros Priiser. Tlf. 3545.

Afbetaling.

Al Herre- & Damekonfektion

leveres med
ugentlige eller maanedlige Afdrag.
Udbetaling efter Overenskomst.
Gode Varer og godt Arbejde garanteres.

1. Dannebrogsgade 1.

Stort Udvalg i alle
Slags Møbler
fra egne
Værk-
steder

L. C. JENSEN & HANSENS Møbel-Magasin
Nørrebrogade 54

Ga-
ranti
gives e
Afbe-
taling indrøm-
mes solide Købere

Adressefortegnelse.

Formanden:

Lokf. Chr. Christensen, Ny Englandsgade 34
Esbjerg.

Hovedkassereren:

Lokf. O. Larsen, Svanholmsvej 16 III, Kjø-
benhavn V.

Redaktionen:

Lokf. P. Hansen, Gjedser.

Vrag

i Spisestel, Fajance, Por-
cellæn og Syltekrukker.
Stort Udvalg. Anbefales d'Hrr.
Jernbanemænds Hustruer.

Absalonsgade Nr. 16,
TH. BISTRUP

Kød!

C. ANDERSEN, Slagtermester, Gas-
værksvej 21.
1ste Klasses Varer. Billige Priser.
Prima Fars 30 Ø. og Hakkebøf 45 Ø. pr. Pd.
Varene bringes overalt. Tlf. Vester 468 x.

Istedhus Møbel-Magasin

leverer Møbler overalt i Danmark paa særdeles favorable Vilkaar.

Garanti for Soliditet.

Chr. Nielsen, Telefon Vester 209. Enghaveplads 1 & 2.
Kjøbenhavn

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Annoncer optages i Bladet ved Henvendelse til »Jernbanefagpressens Annoncebureau«, Asger Ryggade 4^a tv.
Kjøbenhavn V. Tlf. Vester 1480 Y.

R. Ottensens Bogtrykkeri, Fredericia.